

WERKGROEPEN UIT DE GEEST

29 juni 1960

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend, of onfeilbaar. Alwetendheid is binnen de Schepping praktisch onmogelijk. Men vraagt ons vaak dingen, die God alleen kan weten, bv.: waarom heeft God de Schepping geschapen? Dat is iets, wat wij ook niet weten. Ook kunnen wij wel eens een fout maken, ook al trachten wij het maken van fouten te beperken en te voorkomen, zover het ons mogelijk is. Overigens maken wij niet veel fouten. Mijn onderwerp voor vandaag luidt:

WERKGROEPEN UIT DE GEEST

Het zal u duidelijk zijn geworden, dat in de geest vele verschillende groeperingen bestaan. Het samenkomen van geesten is, evenals hun samenwerken, in hoofdzaak afhankelijk van een onderlinge harmonie en begrip. Ook gelijkkluidendheid van denkbeelden speelt wel degelijk een rol hierbij. Dit laatste betekent niet, dat je het nu ook op alle punten met elkaar eens moet zijn, maar om gezamenlijk iets goeds tot stand te brengen, moet je toch wel een bepaalde visie hebben op eigen toestand, op de mogelijkheden, die je bezit en de wijze, waarop de aarde daarvan het best zou kunnen profiteren.

Dit heeft geleid tot het ontstaan van vele verschillende groeperingen in de geest. De ODV is één daarvan. Ik ben gelukkig daarbij te kunnen voegen: en niet een van de kleinsten. Naast onze groep kennen wij duizenden groepen van soortgelijke gaardheid. De moeilijkheden, waarop wij stuiten, wanneer wij vanuit de geest in de stof gaan werken, zijn wel allereerst het vinden van een juiste benadering. Wij voor ons hebben dus als benadering genomen het spreken, het geven van lezingen en het houden van cursussen. Anderen zoeken het meer in de persoonlijke boodschap, of in iets, wat te dicht bij zuivere godsdienst staat: een religieuze benadering.

Van al deze groepen kan worden gezegd, dat zij op het hoogste niveau toch elkaar benaderen. Wanneer een groep geestelijk werkelijk wat in de melk te brokkelen heeft, dan zullen daarbij altijd enkele entiteiten behoren, die tot een zeer hoge sfeer behoren. Dezen zijn losgekomen van de aardse schillen, waardoor zij in staat zijn elkaar te begrijpen, te benaderen en met elkaar samen te werken. In feite is, gezien vanuit de geest, de grote reeks van verschillende groeperingen te herleiden tot een aantal takken van één grote bond. U verwacht waarschijnlijk, dat ik nu ook weer zal gaan spreken over de Witte Broederschap, maar juist deze wil ik vandaag eens buiten beschouwing laten, daar zij in haar organisatievorm - belangrijker en groter zijnde dan de meeste groeperingen, die ik ken - toch de stof op een andere wijze heeft betrokken in haar werken, dan wij uit de geest plegen te doen.

Wat tracht een geestelijke werkgroep of groepering over het algemeen tot stand te brengen? In de eerste plaats tracht zij de zeden van de mens aan te passen aan de werkelijkheid. Zij kan daarbij uitgaan van een zuiver godsdienstig standpunt, ofwel eerder zoeken in esoterie en filosofie. Daarnaast kan men ook uitgaan van de zuiver persoonlijke leiding. Dan is het verder belangrijk voor ons, dat wij op aarde de mensen leed kunnen besparen. Het zal u duidelijk zijn, dat wij - wanneer wij eenmaal tot het Licht gekomen zijn - een zeker gevoel van verbondenheid met u hebben. Zoals je over het algemeen binnen de familie niet gaarne iemand tot gebrek laat komen, of in nood laat verkeren, wanneer je er iets tegen zou kunnen doen, zo zullen wij in al deze groeperingen trachten de mensen te helpen en zelfs trachten te voorkomen, dat zij de vingers branden. Daarbij kennen wij de zogenaamde reële waarschuwing, die gebaseerd is op feitelijke en onvermijdelijke toestanden; de voorwaardelijke waarschuwing die een toestand betreft, die gerealiseerd kan worden, en zelfs - ofschoon wij in onze groep ons daaraan niet schuldig maken - wel de bedrieglijke waarschuwing, waarbij een volkomen fictief feit wordt gebruikt om de mensen door de waarschuwing een op zich zeer ernstige en reële toestand in te doen zien.

Een derde streven, dat wij bij alle groepen gelijkelijk vinden, is het streven om de mensheid de overgang zo gemakkelijk mogelijk te maken. Misschien is daar ook wel enig eigenbelang bij, want het is moeilijk een mens na de overgang tot bewustzijn te brengen, wanneer hij een te gefixeerde voorstelling heeft van het hiernamaals, of te zeer aan de materie gebonden is. Wanneer iemand overgaat, die wij hebben kunnen voorbereiden, zal deze na betrekkelijk korte tijd in staat zijn het Licht te aanvaarden. Niet alleen wordt deze persoon daardoor veel leed bespaard, maar hij zal daardoor ook snel in kracht kunnen winnen en daardoor weer in staat zijn voor anderen goed te gaan doen. Dat goed zou ik overigens graag tussen aanhalingstekens plaatsen. Want dit goed is, gezien vanuit de geest zelf, goed, en hoeft niet zonder meer kosmisch en overal "goed" te worden geheten.

Natuurlijk is deze schets zeer globaal. Om inzicht te krijgen in het werken der groepen moet men echter ook de benadering vanuit de geest leren begrijpen: wanneer je tracht te exclusief te zijn, waardoor je je blijft richten op mensen met een zeer groot geestelijk besef, zul je alleen een betrekkelijk kleine groep kunnen benaderen en helpen. Wanneer een zeer grote groep in de geest zich daaraan blijft wijden, zal zij daardoor vaak in het vervullen van haar plichten tegenover de rest van de mensheid te kort schieten. Dat desondanks dergelijke groepen bestaan, is niet te wijten aan het feit, dat deze geesten het gemakkelijker willen hebben. Ieder van de geestelijke groepen zoekt immers een terrein, waarop zij meent het beste te kunnen werken en het meeste te kunnen bereiken.

In onze groep trachten wij - en wij menen daarin ook wel te slagen - onze ideeën over leefwijze en onze denkwijze niet alleen voor het vrouwelijke element aanvaardbaar te maken, maar ook voor de zich veel nuchterder achtende man. In de tweede plaats trachten wij bij ons werk vooral mensen te betrekken, die hebben geleerd om na te denken. Dat betekent voor ons, dat het werk moeilijker wordt. Hoe scherper immers jullie intellect is, hoe voorzichtiger wij moeten zijn in alles, wat wij zeggen en doen. Naar ons inzien bestaat er een grote lacune in het spiritisme. Zij is gelegen daar, waar men zoekt naar een reeks voor de gemiddelde mens nog aanvaardbare stellingen, die geen bindende aanvaarding van bepaalde religieuze stellingen, dan wel spiritistische of spiritualistische stellingen inhouden. Over het algemeen loopt het werk van groeperingen als de onze op een grenslijn. Wij denken bv. op een wijze, die u godsdienstig zult noemen. Maar wij kennen geen godsdienst. Wij zijn ongetwijfeld redelijk en logisch, maar gaan in onze stellingen vaak veel verder dan menselijke rede en logica mogelijk maken. Wij zijn zeer ontspannen in ons werk en spreken met evenveel genoegen over een vliegende schotel, de toekomstige ontwikkeling van de mechanisatie en de esoterie. Wij trachten dit alles even goed te doen, want voor ons ligt in alle dingen eenzelfde band met God en de kosmische werkelijkheid geborgen.

Degene, die zich op een enkeling richt - de selecte groep dus bouwt - kan dit niet doen. Hij moet zo veel mogelijk elementen uit trachten te schakelen, i.p.v. - zoals wij - een zo groot gemiddelde van verstandelijke vermogens aan te willen trekken. Dit maakt op zich de vorming van groepjesgeest, een soort chauvinisme e.d. zeer gemakkelijk. In dergelijke kleine groepen krijgen wij maar al te vaak te maken met een soort uitverkiezingsgedachte, terwijl van een feitelijke inwijding weinig of geen sprake is. Dit doet niets af of toe aan de geest, die daar spreekt.

Mijn opmerkingen zijn hier gericht op die mens, die op deze wijze benaderd wordt. Voordat wij kunnen gaan spreken tot iemand, die niet geleerd heeft te denken, zal het noodzakelijk zijn deze mens tot nadenken te brengen. Er zijn dan ook verschillende geestelijke werkgroepen, die juist deze taak op zich hebben genomen. Zij werken met zuiver persoonlijke mededelingen, die zo mogelijk verbluffend moeten zijn. Zij trachten mediums te krijgen, die beschikbaar zijn voor helderziende waarnemingen etc. Heel vaak grenst hun werk aan waarzeggerij, maar zij brengen daarmee de mens tot een innerlijk oproer. Voor hem klinkt hier door: dit bestaat dus toch! Hieruit volgt vaak een zekere overtuiging. Daarom mag het werken van dergelijke groepen geestelijk zeker niet lager worden aangeslagen dan het werken van bv. onze groep, of zelfs meer exclusieve groepen. Het werk, dat zij doen, neemt een zeer belangrijke plaats in bij ons pogen de mensheid in de juiste richting te leiden.

Is er eenmaal een bewustzijn van het bestaan van de geest gewekt, dan blijkt het voor de mens vaak zeer moeilijk om afstand te doen van bepaalde religieuze opvattingen, die van kind af aan opgenomen werden. Dientengevolge zien wij geestelijke groeperingen, die zich op een bepaalde religieuze basis handhaven. Zij blijven daar ook bij en gaan niet verder. Opvallend is hier, dat wij - vergelijkenderwijze gerekend - zowel de vrolijke vroomheid van het Leger des Heils vinden, als de zeer theologische vroomheid, die gemengd kan worden met de nodige esoterie. In uw omgeving zal het werken van deze groepen hoofdzakelijk Christelijk zijn. Groepen, die ditzelfde op bv. boeddhistische grondslag trachten te doen, bestaan evengoed. Wat wij zoeken is de mens, onverschillig tot welke groep hij behoort. Wat wij van die mens verlangen, is steeds weer hetzelfde: een vrijer worden van de stoffelijke maatstaven en een dieper ingaan op de geestelijke werkelijkheid. Dat deze groepen bestaan, weet u, of u kunt dit controleren. Dat u op de een of andere manier deze groeperingen uit de geest zelf zult kunnen gebruiken om geestelijk verder te kunnen komen, zal u duidelijk zijn. U blijft immers niet altijd dezelfde? Daarom zult u zelfs binnen de O.D.V. - die overigens wel een zeer ruime scala van benaderingen heeft - misschien niet altijd kunnen vinden, wat u persoonlijk boeit en aantrekt. Toch is dit laatste noodzakelijk. U moet uzelf steeds bij het werk betrokken voelen, u moet er bij horen. Hebt u dit gevoel van toebehoren, van geboeid zijn niet meer, dan is het bruikbaar zijn van de groep ten einde. Vandaar, dat ik nog even wil doorgaan over het werken vanuit de geest en daarnaast de nadruk ook wil leggen op onze Orde en haar werk. Want juist aan het einde van een werkjaar, dat geestelijk vruchtbaar is geweest - ongeacht de moeilijkheden, die stoffelijk misschien zijn opgetreden - voel je de behoefte deze dingen nog eens onder de aandacht te brengen.

Voor ons in de geest is het Licht altijd weer het symbool van geluk en vrede. Tevens wordt het ons, tot een behoefte. Je kunt niet meer zonder Licht. Hoe u overigens de uitdrukking "het Licht" wilt vertalen moet u zelf weten, want het is zeker niet alleen het licht van de zon. De term stamt uit de Oudheid, toen Goden als de Hemelmoeder, Chnum, de zon met zijn stralen voor de mens de veruiterlijking waren van het verborgen leven. Wanneer u in Zomerland komt en daar de manifestaties van de hogere geest ziet, zult u bemerken, dat deze vaak kan worden omschreven als een lichtende gestalte en haast nog vaker als een lichtende zuil. Lichtend, en niet voor niets. Want juist in dit Lichtende concentreert zich het geluk, het verheven zijn. Komt u in hogere sferen, dan zult u bemerken, dat ook hier de idee Licht een grote rol speelt. De behoefte aan Licht, de honger naar Licht is zeker ook de uitdrukking van onze behoefte aan eenheid.

Op zich is het verschijnsel misschien mooi, het beleven zelf misschien angstwekkend. Maar het belangrijkste, wat wij daarin kunnen vinden, is toch wel de idee van verbondenheid met elkaar en met het hele Al. De mens, die dit Licht ooit heeft mogen beleven, weet, wat ik hiermede bedoel. Het is een samenvloeien van alle kosmische krachten, van alle kosmisch weten, zodat je verheven schijnt boven alle Zijn en als de Schepper voor een kort ogenblik het geheel kunt overzien. Deze momenten zijn kort, ook voor de geest. Hoe meer wij ook Licht aan anderen brengen, hoe meer wij de intensiteit van weten en dienen bij anderen kunnen doen ontwaken, hoe Lichter het voor ons allen wordt.

Er zijn mensen, die dit streven van de geest wel eens verkeerd begrijpen. Zij denken, dat het ons er om te doen zou kunnen zijn enkel te stijgen. Zolang ik alleen omhoog streef, zelfs tot in de hoogste bereiking, zal ik steeds weer terugvallen op hetgeen ik ben. Innerlijk zal ik misschien rijker zijn. Gelijkzeitig zal ik een veel grotere honger kennen naar datgene, dat voor mij nog niet blijvend kan zijn. Slechts wanneer het niveau van het geheel, waartoe ik behoort, hoger wordt, wanneer wij allen tezamen a.h.w. het peil der Elohim weten te bereiken, komen wij tot een ogenblik van intens beleven, dat niet meer hoeft te worden onderbroken en waaruit wij buiten onze eigen wil niet meer kunnen worden uitgeworpen. Hoe hoger je bent in de geest, hoe duidelijker je beseft, dat dit niet alleen maar een wijze maatregel, of wet van de Schepper is, maar dat dit verschijnsel zelfs inherent is aan de aard van de Schepping zelf. Wij behoren samen; wij vormen een eenheid.

Nu moet u niet denken, dat het gehele Al op deze wijze samen behoort, maar de mensheid - van haar begin tot haar einde - behoort wel degelijk samen. Een deel van de dieren en plantenwereld is in deze eenheid mede besloten. Je zou kunnen zeggen, dat dit alles een departement vormt van een groot kosmisch regime. Wanneer binnen de gehele afdeling voldoende homogeniteit bereikt wordt, is voor het geheel de maximale openbaring bereikbaar en voort-

durend te handhaven. Niemand kan dit hoge punt zonder meer en alleen bereiken. Wat wel mogelijk is voor mens en geest, is het in jezelf erkennen van de werkelijkheid en het Licht, zover als deze in jezelf zijn geopenbaard. Wij noemen dit dan het Koninkrijk Gods. Juist wanneer je dit mag kennen en beleven, wordt je je van de beperkingen van je eigen wezen eens te meer bewust en zou je verder willen gaan.

Het is dit alles, wat de hoogste geest er zeker mede toe brengt zich steeds weer voor de wereld op te offeren en zich te wijden aan een mensheid, aan schepselen, die zelf hieraan misschien geen belang hechten, maar toch deel vormen van het geheel en zo voor het geheel toch belangrijk zijn. Zo streef je, naarmate je hoger komt, ook intenser naar het ogenblik van voltooiing. Het is maar goed, dat wij daarbij de menselijke tijd niet meer kennen, want anders zou deze tijd ons lang vallen. Zoals wij zijn, blijven onze dagen gevuld met werk, met studie, met onderzoeken, het observeren van de wereld en het zoeken naar zielen, die in het duister zijn, kortom, met alles, wat je je maar kunt denken i.v.m. de eeuwigheid en de werkingen der sferen. De kleinere geest zal over het algemeen dit alles nog niet helemaal kunnen doorleven.

Wéten kan men dit alles. Maar zoals u op aarde al weet, je hebt niets aan alle kennis, aan alle wetenschap en wijsheid, wanneer je deze niet uitdrukt in de praktijk. Voor de kleinere geest begint nu de praktijk het eerst. Deze staat dan onder leiding van een hogere geest, die men als leider aanvaardt, omdat zij zo Licht is. Zo ontstaan de geestelijke groeperingen, zo ontstaat het werk, dat hier op aarde in zovele vormen wordt gebracht. Ook wij zijn ons bewust van de noodzaak één te zijn. Niet één te zijn alleen met u als mensen, maar één te zijn met alles, wat behoort tot ons wezen in de Schepping. Misschien beter te zeggen: één te zijn met alles, dat behoort tot het wezen, waartoe ook wij in de Schepping behoren.

Zo kom je tot het zoeken van een eigen taak. Die taak wordt in het begin aan je voorgelegd in de zin van: als je eens lust hebt, kun je ook wel eens iets doen! Vaak begin je dan aarzelend aan je eerste opdracht. Hoe meer je door het werk wordt gegrepen, hoe meer je de volheid ervaart, die het in je schept. Dan wil je meer en beter doen en zou je de allerhoogste krachten willen vragen: "Zegt Gij mij nu, God, hoe ik dit moet doen?" God zegt dan niets. Hij laat ons bemerken, dat wij het op onze eigen wijze moeten doen, dat wij zelf moeten proberen iets tot stand te brengen. Dan handelt ieder naar zijn beste weten. Neem bv. onze Orde. Ofschoon zij in haar begin reeds vóór Christus' geboorte bestond, is zij op dit terrein eerst 60, 70 jaren werkzaam. Wij zijn internationaal georiënteerd; d.w.z., dat wij niet met een bepaalde groep alleen werken, of ons beperken tot het werken in een bepaald land. Wij werken in zoveel mogelijk landen met zoveel mogelijk onderling niet afhankelijke groepen. Hierdoor trachten wij te voorkomen, dat ons werk zou kunnen worden gefrustreerd door menselijk onbegrip, het wegvallen van een bepaald medium, het ontstaan van politieke verdeeldheid met alle gevolgen van dien, etc. Wij werken over een betrekkelijk groot oppervlak.

In ons spreken blijft de indeling overal ongeveer gelijk. Wij gaan uit van een opbouw. Zo vreemd het u moge klinken, is deze opbouw hetgene u als basis krijgt op een vrijdagavond. Aan deze basis wordt overal dan een leergang met meer religieuze basis toegevoegd. Hier kent u dit als zondagmorgengroep. Bij andere groepen ziet men ook wel, dat een avond eens aan een meer gewijd onderwerp wordt besteed. Daarnaast kennen wij ook cursussen. Dezen zijn niet in de eerste plaats gericht op het onderwerp, dat wordt behandeld, maar op het de mensen leren nadenken. De mens moet zelf leren denken en handelen. Doet men dit niet, dan kunnen wij wel naar huis gaan, want dan komen wij niet verder. Om te leren denken, dient u regelmatig met problemen geconfronteerd te worden. Vandaar dat wij de dingen soms ingewikkelder maken, dan hoogst noodzakelijk is. Alleen om u te dwingen te denken. In deze cursussen kan elk willekeurig terrein behandeld worden. Gezien de omstandigheden van de laatste tijd hebben wij deze op een meer praktische basis gebracht, zodat wij niet alleen spreken over alles, wat met bewustwording samenhangt, maar ook willen trachten richtlijnen te geven, waardoor men zelf zijn bewustwording kan vergroten. Ook dit kan men niet op één vlak doen. Zo komt men tot een staffeling. Voor de groep hier geldt daarbij een tweetal cursussen die elkaar aanvullen, gevolgd door een esoterische groep, die dan weer kan worden aangevuld met een groep, waarin de inwijdingsgedachte sterker wordt uitgedragen.

Daarnaast kennen wij dan nog, ofschoon dit geen direct basiswerk is, discussieavonden. Dit is eigenlijk een omweggetje, waardoor wij mensen proberen aan te trekken. Zo'n discussieavond

wordt gebruikt, om een bepaald van tevoren aangekondigd onderwerp te behandelen. Wanneer u daar komt, wordt van u verwacht, dat u daarvan tenminste al iets weet en er een eigen mening over hebt. Dit onderwerp kan overigens zuiver geestelijk, zowel als zuiver materieel zijn en evengoed handelen over socialisatie, als over kosmische bewustwording. Met evenveel genoegen kan worden gesproken over: "De Film als Wereldspiegel" als over "De Trappen van Geestelijke Inwijding". De bedoeling is, dat mensen, die reeds hebben leren denken en zich voor een bepaald onderwerp interesseren, hier met ons in contact kunnen komen. Dat men daarbij iets van onze eigen denkwijze verneemt, is duidelijk. Wij hopen te bereiken, dat men daardoor, zoal niet vriendelijk, tenminste niet afwijzend meer t.o. ons zal staan. Dit laatste is belangrijk.

In Nederland hebben wij dit alles opgebouwd op een degelijke Nederlandse wijze. Daarnaast hebben wij andere centra. Ik denk bv. aan een centrum, dat wij ook nu nog, zij het met veel moeite, in de buurt van Bandung weten te handhaven. Dit is altijd een betrekkelijk kleine groep geweest en wat de seances betreft hebben wij daar nooit zo veel gedaan. Wel hebben wij daar verbindingen, weten te leggen - stoffelijk - met enkele groepen bv. in India. O.m. hebben wij enkele zeer bekwame leden in Madras zitten. Deze leden worden - wat daar gemakkelijker gaat dan hier over het algemeen - ingewijd in de mogelijkheden om aan hun medemensen hulp te verlenen. Hun taak is om - overigens zonder enige beloning - door o.m. wichelarij, waarzeggerij en vele andere wijzen hulp te verlenen en de mensen duidelijk te maken, dat, ongeacht de verschillen, die ongetwijfeld bestaan, er toch een grote eenheid is. Ook lezingen en een reeks van onderrichtingen, die in Indonesië in het onderricht in de dessa's ingeschakeld worden, trachten wij ook daar op den duur de verdraagzaamheid en het besef van de noodzaak tot eenheid te bevorderen.

In andere landen, bv. de Verenigde Staten, bestaan weer andere problemen. Wij, als geestelijke groep, zien ons daar genoodzaakt een zekere mate van reclame te gebruiken. Voorbeeld: Hier in Nederland neemt men genoegen met een gestencild blaadje. In de Ver. Staten wordt dit weinig aanvaard. Wij dienen daar dan ook te komen met goed verzorgd drukwerk. Hier is het al voldoende, wanneer u regelmatig eens komt kijken en misschien lid wordt. Daar behoort bij het werk bovendien een soort loge, zodat het werk van onze groep in de Ver. Staten zeer sterk verschilt van wat u hier in Nederland kent. De boodschap, die daar wordt gebracht, is praktisch gelijkkluidend aan alles, wat u hier krijgt. Er zullen zelfs gevallen voorkomen, dat zowel hier als daar gelijkkluidende redevoeringen worden uitgesproken. Ook in Rusland hebben wij een groep, waarover ik niet méér kan meedelen, waar het onjuist zou zijn ook maar enige aanwijzing te geven omtrent de organisatie en de wijze, waarop deze kan bestaan. Er zijn nog meer groepen.

U moet goed beseffen, dat voor ons ras, geloof, of huidskleur, niets uitmaken. Wat wij willen is de mensheid helpen. Om die mensheid te kunnen helpen, moeten wij de mensheid er toe brengen zich te willen laten helpen. Het is nodig, dat de mens leert zich open te stellen. In onze groep bestaat dan ook een afdeling, die men zou kunnen vergelijken met een soort VVV. Men geeft informatie, hulp, e.d. Onze sprekers maken vaak deel uit van die afdeling. Zij kunnen u soms helpen, wanneer u met een kleinigheid onthand zit. Zij zullen u trachten te inspireren, wanneer u het juiste woord niet kunt vinden op het ogenblik, dat dit nodig blijkt. Zij helpen de dichters, de schrijvers en de musici, staan schilder en beeldhouwer terzijde, fluisteren soms op een preekstoel, of op een politieke vergadering de enkele woorden, die noodzakelijk zijn om de mensen te treffen en iets beter te maken.

Onverschillig wie onze hulp nodig heeft - ook wanneer hij nooit van de O.D.V. heeft gehoord - en in denken en streven overeenkomt met hetgeen wij binnen het groot kosmisch geheel als onze taak hebben uitgekozen, wordt door ons bijgestaan en geholpen. Ook het geven van geestelijke krachten aan zieken - zover ons mogelijk - behoort mede tot deze taak. Een uitgebreide reeks van werkzaamheden, die ons gelukkig geestelijk veel voldoening geven. Het aantal leden, dat de O.D.V. aan onze zijde heeft kunnen verwerven, bedraagt op het ogenblik aan actief werkzame geesten, ongeveer 3 à 4.000. Dit is een betrekkelijk rijke oogst. Daarnaast hebben wij nog reeksen kandidaten, die op het ogenblik nog niet zo ver zijn, dat zij binnen onze groep willen of kunnen werken. Deze groep staat a.h.w. onder ons toezicht en krijgt een opleiding, waardoor dezen later met ons verder zullen kunnen gaan.

Er is heel wat werk te doen. Werk, waar u als mens misschien licht over denkt. Werk, waar men soms religieuze bezwaren tegen meent te mogen opperen. Gezien dit laatste zou ik graag weer

eens duidelijk maken, wat onze groep in de eerste plaats, maar daarnaast vele andere groepen, denken en geloven.

In de eerste plaats geloven wij, dat de kosmos één is en niet in twee delen gesplitst kan worden. Dit betekent, dat er één God is, tot Wie wij allen zullen komen. D.w.z., dat er één Kracht is, waarin uiteindelijk alle Licht en duister terug zullen vallen.

Eén-zijn is er, waarin wij allen tot voltooiing komen, zolang er een Schepping is, zal het diepste duister bestaan, maar geen ziel zal in het duister hoeven te vertoeven, wanneer zijzelf het Licht begeert.

Wij geloven in de grote Meesters. Daaronder zijn er, waarvan u nooit gehoord hebt, of wier meesterschap wat vreemd u in de oren klinkt.

Wij kennen de Drie-eenheid der Oudheid en erkennen deze als even waar, als de moderne Drie-eenheid.

Wij geloven in Jezus Christus als een lichtende Geest, Die een weg heeft geopenbaard voor de mensheid, maar evenzeer in de Boeddha als een Lichtende Kracht, die eveneens een weg heeft geopenbaard voor de mensheid. Want de tijden veranderen, en de mensen. Vele zijn de wegen, die voor de mens tot God voeren.

Wij geloven, dat er een alles overheersende liefdesmacht is, die steeds zich op aarde zal blijven manifesteren, tot de laatste dag van het Zijn toe. Een liefdesmacht, die steeds tot de mensheid zal blijven spreken met vele stemmen, tot zij de eenheid heeft leren vinden, die voor ons de kosmos is. De eenheid, die voor ons de uitdrukking is van het wezen Gods.

Wij geloven nog meerdere dingen, maar dit is de hoofdzaak.

Er zijn er in de geest ook, die stilstaan, wanneer zij hebben gezegd, dat zij geloven in Jezus Christus, zoals er zijn, die alleen willen geloven in de Boeddha. Er bestaan groepen, die elk begrip van meesterschap terzijde willen gooien; er zijn er, die alleen slechts dienstbaar willen zijn aan de nieuwe wereldleraar.

Hoe groot ook de verschillen, toch verenigt één ding ons allen: het geloof in de Goddelijke liefde die geen uitverkiezing kent en geen eeuwige verwerping. Een Goddelijke liefde, die alles, wat uit God geschapen is, ook tot God terug zal doen gaan.

Dit is voor ons het belangrijkste. Misschien is het voor u wat vreemd, wanneer ik zó spreek over een geloof. Toch zijn alle geestelijke groeperingen, al die werkgroepen in de geest, juist daardoor tot stand gekomen. Zo goed als u gelooft, dat u nooit kunt bewijzen, hebben ook wij een dergelijke wetenschap, die in onze wereld vaak heel wat bewijsbaarder is, dan in de uwe. Zo goed als u uw noden en behoeften heeft, zo hebben wij onze noden en behoeften. Maar bovenal hebben wij het bewustzijn, dat er een Kracht is, die ons altijd bij kan staan, een Kracht, waarvoor men op aarde maar al te vaak oren en ogen sluit, die men maar al te vaak uit het hart verjaagt, omdat men te veel "zichzelf wil zijn".

De werkgroepen uit de geest leven uit hun geloof. Zij werken en streven voor dit geloof. Zij brengen er ook offers voor, waarvan u zich op aarde geen voorstelling kunt maken. Vergelijkenderwijze zou dit het offer kunnen zijn van een miljonair, die alles aan de armen geeft en zelf als een bedelaar blijft leven, opdat niemand zal kunnen zeggen, dat hij steeds weer tot zijn eigen glorie terug kan keren en alleen maar een aalmoes geeft. Zo is het een offer van de Lichtende Krachten die mens worden en de aarde betreden in een beperkte vorm, afgesloten van hun eigen, Lichtende wereld, om zó de mensen te kunnen dienen. Zó zijn ook de offers van de Lichtende Krachten die, i.p.v. zich te vermijden in oneindige schoonheid, die voor hen in hun wereld gevangen is, zich steeds weer bezig houden met het bezien, helpen van en werken voor een mensheid, die lang niet altijd een verheffende aanblik biedt. Dit laatste zeker niet voor een geest, die zo vele beweegredenen kan zien, die voor de mensen verborgen blijven.

Ik zeg u dit niet, opdat u ons er dankbaar voor zou zijn. Ik zeg u dit alleen, opdat u zou begrijpen, waarom al die geesten steeds weer tot u komen. Of die geest nu spreekt als een dominee, of misschien een meester is van Lichtende Kracht, of die geest een spottend praatje houdt, gekruid met aardige anekdoten, of een zwaarwichtige lezing, hun beweegreden is alleen deze en geen andere. Alle groeperingen in de geest, die het Licht kennen, kunnen komen tot de mensheid met een verloochenen van hun eigen belangen, gedreven door het begrip van eenheid en dienende liefde; alleen dat kan ons allen, mensen en geesten gelijkelijk, verheffen tot een waarlijk inzicht in de Lichtende waarheid der Schepping. Dit alleen is de weg, langs welke wij ons erfdeel binnen het Goddelijke kunnen aanvaarden.

Indien ik wat emotioneel spreek, zo zult u mij dit vergeven, en begrijpen, dat deze dingen mij na aan het hart liggen. Degenen, die andere geestelijke groeperingen kennen, moeten het ons ook niet euvel duiden, dat wij juist daarover niet teveel praten. Het is heus niet, dat wij concurrenten zijn, maar met waarlijk recht van spreken kan ik alleen zeggen, wat wij in onze groep denken en zijn.

Wanneer iemand anders het woord wenst, zullen wij hem dit altijd geven. Het komt in de kleinere bijeenkomsten vaak genoeg voor, dat wij het woord geven aan sprekers, die niet tot onze groep behoren. Sprekers, die een andere leef- of zienswijze hebben. Wij zullen ook hen altijd welkom heten, ook al menen wij wel van onze zijde uit, ook onze visie op het door hen gestelde te mogen belichten. Ieder heeft recht op zijn eigen mening. Niemand is in staat een ander voldoende te doorgronden om te kunnen zeggen: "zó en niet anders is hij", of: "zó is het en niet anders". Indien ik u de idee heb gegeven, dat u één bent met ons - en niet de Orde, maar de wereld van de Lichtende Geest - dan doet u ons misschien wel eens het genoegen een beroep op ons te doen. Vraagt u het desnoods niet aan ons, vraag het maar aan God. Dan komen wij heus wel. Vraag niet met angst in uw hart aan God u te helpen tegen de geest. Daarmede brengt u alleen in uzelf een strijd tot stand, die vele droeve ervaringen met zich brengt, vóór u zult beseffen, dat God, Gods Licht en de vele werelden der Lichtende geesten één zijn.

Vraag: Volgens uw betoog komt u in Amerika tegemoet aan de menselijke wensen. Ik vind, dat er hier zo weinig propaganda wordt gemaakt voor de O.D.V. Dat hoort toch ook wel bij een tegemoet komen aan de mensen?

Antwoord: Wij zijn hier in Nederland, een gebied, waarin een dergelijke propaganda waarschijnlijk niet goed zou worden opgevat. Bovendien is het zeer moeilijk op de juiste wijze voor dit werk propaganda te maken. Men geeft al te snel een andere en valse voorstelling van zaken. De propaganda moet hier niet komen van drukwerk, maar van de leden zelf. Wij konden veel groter zijn als vereniging, indien dit wenselijk zou zijn. Maar om dit te bereiken zouden wij het peil, dat wij zo moeizaam hebben bereikt, weer prijs moeten geven. Meent u niet, dat de prijs hoog is?

Vraag: Waarom dan geen andere avonden voor beginners?

Antwoord: Voor beginners zijn er zoveel andere groeperingen. Hoeveel groepen zijn er niet alleen al hier in den Haag, die u op een meer voor ieder begrijpelijke, of meer emotioneel peil benaderen dan wij dit doen? Waarom zouden wij dan nog een afdeling daarvoor gaan stichten, wanneer anderen dit werk reeds verrichten. Wij zijn niet als een warenhuis, dat, wanneer naast de deur een schoonmaker komt, ook schoenen gaat maken. Bij ons is het juist de zaak dan geen schoenen te verkopen of te maken, waar dit reeds voldoende wordt gedaan. Wij zullen meer de aandacht kunnen wijden aan bv. het kostuum; wat verder is misschien weer een andere zaak, een andere groep, die voor de hoed, voor de top zorgt.

Vraag: Juist beginners kan men er moeilijk van overtuigen, dat zij beginners zijn. Zij menen al veel verder te zijn dan anderen.

Antwoord: Ja, de beginner meent ver gevorderd te zijn, terwijl de gevorderde begint te beseffen, dat hij pas begint.

Vraag: Naar verhouding van het aantal leden worden de cursussen en andere bijeenkomsten weinig bezocht.

Antwoord: Dit ben ik niet altijd met u eens. Er zijn cursussen, waar wij meer deelnemers zouden kunnen verwachten, indien wij meer personen tot dergelijke bijeenkomsten toe zouden laten.

Aan de andere kant blijkt, dat sommige onderwerpen niet voldoende begrepen, of gewaardeerd worden, zodat men daar inderdaad wegblijft. Verder zien wij - misschien een soort snobisme - dat men vaak stelt: ik volg nu een cursus, dus die vrijdag kan mij niet veel meer zeggen... . M.i. is dit een vergissing, maar op zich is het begrijpelijk. Vanuit ons standpunt ligt de zaak als volgt. Wanneer elk van de leden eenmaal per maand intens een bijeenkomst bijwoont, zijn wij hiermede veel meer gediend dan met een door iedereen bijwonen van drie bijeenkomsten per week, die men maar vluchtig zou ondergaan. Het gaat ons niet alleen om aantallen, maar om de vraag: wat kunnen wij bereiken? U zult zelf kunnen getuigen, dat er bijeenkomsten zijn, waarop - ook al is dit maar door enkelen - zeer veel wordt geleerd en begrepen, waar de geestelijke waarde bij die enkelen bereikt, op kan wegen tegen het aanwezig zijn van honderdtallen.

Wat betreft het verplicht bezoek van cursussen, indien men zich opgeeft en wegblijft, nemen wij dit aan. Wanneer wij de mensen alleen op zouden kunnen voeden door ze als een hondje aan een halsband mee te slepen, zou er niets van terecht komen. Wanneer de mensen, gezien hun eigen innerlijk, ongeacht om welke reden, wensen weg te blijven, zo betreuren wij dit. Maar wij hebben geen recht in te grijpen. Waar dit recht niet bestaat, kunnen wij ten hoogste zo iets betreuren en trachten degenen, die wel blijven, het beste te geven, wat wij maar geven kunnen, ongeacht hun aantal. Daar moeten wij de zaak bij laten. Menselijke waarden tellen hier niet, het gaat ons er om, wat wij geestelijk kunnen bereiken. Zoals ik u reeds zegde, ongeacht het afwezig blijven van mensen, die deelnemen aan cursussen, of andere feilen, die u op meent te merken, hebben wij een geestelijk vruchtbaar jaar gehad. Dat dient ons allen tot dankbaarheid te stemmen. Pas in de tweede plaats mogen wij dan nog zeggen: het zou wel prettig zijn, wanneer wij dit alles eens wat voller zouden kunnen krijgen. Over schuld spreken wij dan niet. Wel stellen wij vast, dat degenen, die trouw bleven komen, het ons mogelijk maakten te bereiken, wat wij nastreven.

Vraag: Sprekende over de mensheid als geheel betrok u daarbij een deel van de dieren- en plantenwereld. Waar ligt volgens u de grens?

Antwoord: De grens ligt op het punt, waar, bij hernieuwing van de cyclus en afsluiten van deze mensheid in deze vorm, door dieren en planten nog geen voldoende geestelijk peil werd bereikt, om zich aan een verdere stoffelijke ontwikkeling te onttrekken. Een kwestie van bewustzijn.

Vraag: Kunt u mij de naam noemen van de groep in New York City?

Antwoord: Daartoe ben ik niet gerechtigd. Wij houden deze groepen streng gescheiden, om te voorkomen, dat bepaalde politieke gebeurtenissen op ons werk weerslag zouden hebben. Gesteld, dat Rusland hier de overmacht zou krijgen, zo zou het ons nog langere tijd mogelijk zijn ons werk in de huidige vorm voort te zetten en een andere werkwijze voor te bereiden, zodat dit werk nimmer geheel zal stoppen. Zouden wij erkende relaties met de U.S.A. hebben, dan zouden wij als politieke organisatie worden beschouwd en in moeilijkheden komen. Wanneer ik hier enkele woorden teveel over onze groep in Rusland zou zeggen, is het niet uitgesloten, dat zich morgen meer dan 60 mensen op weg bevinden naar een verblijf boven de poolcirkel. Wij houden in onze opzet rekening met ontwikkelingen over langere termijn. Wij menen niet, dat Rusland hier in Nederland zal komen, althans niet binnen kortere tijd. Dit om u duidelijk te maken, waarom wij streng vasthouden aan de regel: Scheidt de verschillende groeperingen op aarde, waarin wij werken. Overigens wil ik u enigszins tegemoet komen en u mededelen, dat in New York City geen groep van ons bestaat, wel in New Jersey.

Vraag: Kunt u verschil maken tussen de ontvankelijkheid van de verschillende naties?

Antwoord: Het verschil bestaat. Gemiddelde ontvankelijkheid voor gevoelswaarden in Nederland 30 tot 35%, in Los Angeles tussen 75 en 80%. Verstandelijk begrip en ontvangst in Nederland, gemiddeld 20% per doorsnee avond. Los Angeles per doorsnee avond 16%. Er zijn dus verschillen op te merken, waardoor voor elk land afzonderlijk een evenwicht moet worden gezocht tussen de verstandelijke elementen en gevoelsargumenten. Wij richten ons zeer sterk op de aanwezigen. Dat blijkt ook wel op avonden als deze, waar wij ingaan op vragen, die niet gesteld zijn, maar wel aanwezig blijken te zijn. Dit is noodzakelijk, omdat wij op deze wijze de beste contacten kunnen krijgen met de mensen. Het gaat ons niet om de prestatie, maar om het contact, dat uit de prestatie voortkomt en het Licht, dat wij op deze wijze gezamenlijk kunnen verbreiden.

Vraag: In het boeddhisme gelooft men, dat degenen, die bereikt hebben, van hun bereiking afstand doen om de mensen op aarde verder te helpen.

Antwoord: In het Christendom gelooft men hetzelfde. Is Jezus niet de neergedaalde Zoon Gods, Die neerdaalt om voor de mensen als mens te leven en aan het kruis te sterven? De wijze van zeggings is anders, de inhoud is hetzelfde. Deze inhoud zal overigens altijd dezelfde zijn, overal, omdat deze dingen nu eenmaal waar zijn.

Ik zal meteen antwoord geven op een vraag, die hier bij sommigen schijnt te rijzen: waarom wij ons niet allereerst tot de grote massa richten? Om de massa onmiddellijk in beroering te brengen, is zeer moeilijk, tenzij men voor die massa de volle aansprakelijkheid neemt en een voortdurende reeks van directieven blijft geven, gesterkt door juiste prognoses, waardoor de massa blindelings gaat volgen. Slechts zó kan men de grote massa krijgen. Vandaar dat degenen, die de massa beïnvloeden, steeds weer dezelfde waarden trachten te gebruiken, want ook zij doen steeds een beroep op de behoefte van de massa aan zekerheid, vaste leiding. Daarnaast geeft men de massa beloften en zoveel mogelijk stoffelijke waarden, opdat die massa blindelings zal blijven volgen.

Wij verlangen geen blinde massa, maar een wetende, een ziende massa. Wij menen dit het beste tot stand te brengen door die massa te doordesemen. Ook Jezus spreekt over de zuurdesem en noemt Zijn leerlingen het zout der aarde. Het is de bedoeling, dat een in verhouding klein aantal mensen, door ons voldoende bereikt, bewust, of zonder dat zij dit zelf merken, een grote invloed uitoefenen op de wereld. Dit kan. Onze pogingen om - als vergelijk - het gistingsvermogen en het gistgehalte bij onze bezoekers op te wekken, worden geboren uit de behoefte om binnen de massa in deze kritieke tijd zoveel mogelijk tot stand te brengen, wat goed is, opdat deze nieuwe periode op aarde een gezegende zal zijn, waarbij de geest zijn rechten kan krijgen en stoffelijk geweld, of een stoffelijke noodzaak tot ondergang vermeden kan worden.

Vraag: Volgens mij is het gemiddelde gehalte van uw vrijdagavonden sterk vooruit gegaan, vergeleken bij 5 jaar geleden. Bent u het daarmee eens?

Antwoord: Niet helemaal. Ook 5 jaren geleden zijn wij vaak diep op belangrijke zaken ingegaan, maar wij kunnen niet dieper gaan, dan ons gehoor ons toelaat. Bijvoorbeeld, het zal blijken, dat deze avond, vorige vrijdagavond en een vrijdagavond van 10 weken geleden een opvallend verschil in peil, materiebehandeling en behandelde stof vertonen. Dit is een directe reactie op de aanwezigen, waarbij wij trachten onze eigen doeleinden en de behoeften der aanwezigen binnen de gemiddelde mogelijkheden der aanwezigen zo goed mogelijk te hanteren en te gebruiken. Het zijn degenen, die op de bijeenkomsten komen, die bepalen hoe ver wij kunnen gaan. Voor degenen die regelmatig komen, is wel kenbaar, dat het gemiddelde peil over het algemeen genomen inderdaad iets is gestegen.

Vraag: U sprak over de dood van Christus aan het kruis. Indiërs zeggen, dat Hij schijndood is geweest en verder heeft geleefd in Kashmir.

Antwoord: Die verklaring stamt van de Mohammedanen. Dit kunt u vaak horen van de sprekers voor de Ahmadiyya Moslim Missie. Het argument is niet juist. Inderdaad is een profeet Jezus bij Kashmir begraven. Zijn graf bestaat nog. Maar dit was niet Jezus van Nazareth. Men schijnt te vergeten, dat Jezus en Joshua als namen veel voorkwamen in die dagen. Joshua was een ver-Egyptisch beeld van Jezus, een naam, die ouder was. Velen, die Jezus heetten, waren profeten. De Jezus, die Christus wordt genoemd, is inderdaad gestorven op de Schedelplaats, op Golgotha. Hij werd door leerlingen en Zijn Moeder met oogluikende toelating van het kruis afgenomen. Onder de leerlingen bevond zich slechts één apostel: Johannes. Jezus werd te rusten gelegd in het graf van Jozef, de Arimatheër. Hij is uit dit graf verdwenen. Al onze onderzoekingen in de geest geven duidelijk aan, dat Jezus door Zijn bereikt geestelijk vermogen dit lichaam vervluchtigde, een transmutatieproces. Vrijwillig is Hij tot de wereld teruggekeerd, maar kon Zich daar niet helemaal handhaven. Hij verslapte een keer geheel: de Verheerlijking op de berg Tabor, om, toen Zijn taak voltooid was, geheel over te gaan in de toestand, die Hij na Zijn dood reeds had bereikt. Men noemt dit de Hemelvaart.

Het is m.i. onjuist Jezus als de Enige, of Eniggeboren Zoon Gods te vereren, daar dit slechts een afleiding is van oude gebruiken. In de enkele geschriften, die ons zijn gebleven uit de tijd van Ichnaton, blijkt ons, dat hij zich o.m. Anch en Aton noemde en Wa-Aton, de enige zoon van Aton

en de vreugde van Aton. Dit gebruik heeft het Christendom voortgezet, mogelijkerwijze onder invloed van Egyptenaren en Grieken. Verder meen ik er op te mogen wijzen, dat in het begin van het Christendom het leerstuk van Jezus' Goddelijkheid niet algemeen aanvaard werd en de Afrikaanse roeringen als schismatieken werden veroordeeld en zelfs in de ban gedaan, omdat het Italiaans Christendom de aanvaarding van dit leerstuk, dat Jezus' Goddelijkheid vaststelt, boven al begeerde. Deze leerstelling van Jezus' Goddelijkheid was daar erg belangrijk, omdat dit praktisch het enige hanteerbare argument was in de strijd tegen de Mitrasdienst, die daar nog machtig was.

Het nagaan van deze punten is overigens moeilijk. Het is erg gevaarlijk over deze dingen te spreken. Wanneer ik zeg, dat Jezus geen God was, heb ik de gehele moderne Christenheid tegen. Toch spreek ik alleen maar de waarheid. Er is maar één God. Jezus was ongetwijfeld deel van die God. Maar ook wij zijn deel van die God, ook wij kunnen zonder Gods Licht en Gods kracht niet leven. Dat Jezus bewuster was van God dan wij, staat buiten elke twijfel. Hij Zelf noemt Zich niet de Zoon Gods. Laat ons daarover niet te veel strijden. Wat belangrijker is voor geheel de wereld, voor de Moslim, zowel als voor de boeddhist, de protestant en de katholieke, is niet, hóe Jezus precies heeft geleefd, wat Hij precies was en hoe Hij precies is gestorven. Belangrijk is, dat de leer, die Hij heeft nagelaten, de leer, die bij een volgen daarvan proef-ondervindelijk aantoonbaar juist te zijn, steeds meer in de praktijk wordt gebracht.

Er zijn zeer vele wegen tot God, maar al deze wegen komen op een bepaald punt samen, op de kosmische liefde, binnen welke liefde de mens moet leren afstand te doen van elk begeren en elke vrees. Niet om anders te zijn dan mens, maar om niet meer gedreven te worden door angst of begeren en zo vrijelijk, meester zijnde over zichzelf, te kunnen beantwoorden aan hetgeen hij als zijn kosmische bestemming aanvoelt. Dat is de kern van het ware Christendom. Men tracht te strijden. Over die strijd horen we soms vele onverkwikkelijke dingen. Mohammed was een kameeldrijver, die bovendien nog een epilepticus was. Inderdaad, dit is waar. Wij kunnen aantonen, dat vele profeten epileptici waren. Dit geldt niet alleen voor het Oude Testament. Ook in de levens der heiligen kunnen wij aanwijzingen vinden, dat enkelen van hen, die om hun wijze uitspraken zeer gewaardeerd werden, epileptici waren. Als argument is dit niet veel waard.

Mohammed zou tot in de hemelen zijn opgestegen enz. Heeft hij ooit iets gezegd, dat met de kern van het Judaïsme, of het christendom in strijd was? Hij heeft een leer gebracht, die paste voor zijn tijd en zijn volk. Zeker, maar omdat hij die leer voor zijn volk bracht, is hij niet minder of meer dan Jezus. Jezus bracht Zijn leer, evenals Mohammed, weliswaar sprekende tot heel de wereld, maar toch in de eerste plaats voor zijn eigen volk. Jezus' leer wordt verkondigd in de taal van de Galileeërs. Zijn beelden en gelijkenissen zijn genomen uit het leven van het joodse volk in die dagen. Zijn benadering van problemen is er een van Zijn tijd en wordt beïnvloed door de politiek van Zijn tijd. Desondanks is Hij een Licht, een waarheid en een weg, zoals Mohammed op zijn wijze ook was.

De mensen, die uit een godsdienst een wapen trachten te smeden, of een troon, waarop zij zich kunnen zetten om over anderen te oordelen, zijn de dwazen, die aan de waarheid ten onder gaan, want de leraren en meesters op deze wereld, of zij nu de groten zijn of kleineren, trachten de mensheid slechts één wapen te geven en niet meer: het wapen van een leer, waardoor de mens zichzelf kan bestrijden en ontkomen kan aan de verwarring van angsten en begeerten, van verklaringen en het weg verklaren van feiten, zodat hij iets kan vinden van Gods waarheid, die in hem leeft. Dat is de waarheid van het christendom, maar ook de waarheid van praktisch elk geloof.

Ieder denkt en doet op zijn manier, maar de mens, die werkelijk intens gelooft, die daarbij angsten en begeerten weet te overwinnen, kent het Goddelijk Licht. Indien u het Goddelijke Licht kent, zeg mij dan, wat een menselijke gestalte, een menselijk oordeel, of het leven op dit of dat stukje van een planeet in de eeuwigheid voor verschil uit kan maken. Wat kan in de waarheid, het al dan niet in de geschiedenisboeken staan van een bepaalde waarheid, voor verschil maken?

Ik denk soms, dat de mensen graag willen twisten over de vraag, of Jezus al dan niet leefde, al dan niet gestorven is, of Mohammed al dan niet de waarheid kende, of de Boeddha nu werkelijk

wel heeft bestaan, alleen maar om te voorkomen, dat zij zich geconfronteerd zien met een leer, die zij moeten aanvaarden; dat zij t.o. een leefregel komen te staan, die zij moeten aanvaarden. Wanneer u over een straatweg gaat, vraagt u zich dan af, wie die weg gebouwd heeft en hoe hij gebouwd werd? Wanneer zij naar uw doel voert, weigert u dan toch die weg te gaan, wanneer geen historicus in staat is te zeggen, wie het eerst haar loop heeft bepaald?

De leraren brengen u wegen tot vrijheid, tot Licht en tot inzicht. Zult u dan vanuit uw menselijk standpunt deze wegen ontkennen en u daarvan onthouden, omdat uw menselijk verstand niet in staat is te begrijpen, hoe de Goddelijke liefde zich in vele gestalten uit, voortdurend weer, in heel het Al en hoe ook de aarde daaruit de dragers der waarheid ziet komen, de hogen van geest, die zich opofferen om de mensheid te wijzen op de enige werkelijkheid, die is: rechtvaardigheid, aanvaarding van de wil Gods en de Goddelijke liefde, ook in eigen leven uitgedrukt? Dat was het probleem, dat door deze vraag werd aangesneden. Waarom zouden zendingen elkaar bestrijden? Waarom zouden de Boeddhisten, die hier komen, iets anders verlangen dan een begrip voor de waarde, die ook u nog heeft? Waarom zouden de Islamieten hier trachten de Christenen van de onwaarheid van hun stellingen te overtuigen? Is het niet belangrijker, dat men beseft, dat er een Broederschap bestaat, ook tussen de Moslim en de Christen?

Laten de grote geloven op deze wereld eens leren samen te werken en zo het goede tot stand te brengen, dat in hun eigen leer van hen geëist wordt. Laten zij de mensheid leren de weg te gaan, die toch heus niet zoveel anders is bij de verschillende meesters. Dan zal de aarde wel beslissen, wat de uiteindelijke waarheid is. Dan zal de mensheid, vrij geworden van stoffelijke banden, kunnen zien, wat de stoffelijke waarheid is: God, Goddelijke wil, Goddelijke wet, vele malen geuit, vele malen verschillend geuit en toch in wezen altijd gelijk. Goddelijke liefdemacht, steeds weer geopenbaard in de termen, waarin de mensen en de tijd het kunnen begrijpen. Dit is de wijze, waarop de mensheid tenminste iets beter kan van worden en iets los kan komen van haar te veel met zichzelf bezig zijn. Voor ons in de geest is ook dit een deel van onze taak. Trachten wij niet steeds u aan te tonen, dat niet de aard van de weg belangrijk is, maar wel het bereiken van het doel? Tonen wij u niet steeds weer aan, dat het niet belangrijk is, wie iets heeft gezegd, wanneer het maar waar is?

Dat is misschien wel een van de grote kentekenen van onze Orde; dat wij trachten buiten elk dogma de mens te brengen tot waarheid. U mag uw eigen dogma's gebruiken en geloven, zoveel u wilt, maar u mag ze nooit maken tot een keten om anderen, die een andere weg zouden willen gaan, tegen te houden. Neem uw dogmata en wees er gelukkig mee. Neem uw problemen en tracht daaruit waarheid te vinden. Maar eis niet, dat een ander precies uw wegen gaat en uw zijde van denken volgt. Tracht alleen elke andere mens te bewijzen, dat in u God werkelijk leeft, dat in u de Goddelijke liefde is, die op den duur een begrijpen en verstaan mogelijk maakt, ongeacht de verschillen van geloof, taal, ras en volk. Dat is hetgeen, waar het op aan komt. Als ik mij niet vergis, is dit ook de kern van Jezus' leer.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden.

Vragenrubriek. Nog een opmerking: het is voor ons belangrijk, dat u storingen vermijdt in de periode van concentratie. Wanneer de zaal helemaal stil is en u zou nog buiten zijn, is het verstandiger even te wachten, tot u hoort, dat er gesproken wordt. Dan kunt u zonder meer binnen komen. Gezien de wijze, waarop wij met dit medium werken, kan storing gevaarlijk zijn en brengt zij in ieder geval voor het medium steeds minder aangename gevolgen met zich mee. Ik hoop, dat u hiervan goede nota zult nemen.

Vraag: Wat is het onderbewuste?

Antwoord: Het onderbewuste is het deel van het menselijke denken, dat niet onmiddellijk toegankelijk is voor zijn denken, of herinneringsvermogen en voor een groot deel daarvoor ook

nooit toegankelijk zal zijn, zodat er in het onderbewuste geen sprake is van kenbare of kennelijke redenen, ofschoon het onderbewuste wel op bewuste redenering invloed uitoefent. In het onderbewustzijn zijn bevat: naast het stoffelijke herinneringsvermogen, het onderbewuste, ook verschillende factoren die wij rubriceren als bovenbewustzijn en werkingen van de eigen geest.

Reactie: Ik had mij dit voorgesteld als een driehoek: het onbewuste, waarbij het onderbewuste en het bovenbewuste.

Antwoord: Het onbewuste is het totaal van het menselijke, uitgezonderd dat deel wat redelijk aanvaardbaar gemaakt kan worden door eigen denken. Daarom is het niet goed mogelijk het onbewuste in een driehoek te verwarren. Het bevat immens een niet gerealiseerd deel van het bewuste leven. Het onderbewuste definiëren wij op bovenstaande wijze om te voorkomen, dat men zich zou gaan vergissen en dan het bovenbewuste als een aparte factor zou definiëren. Van buiten de geest gezien maakt het bovenbewustzijn deel uit van het onderbewuste, terwijl deze factoren tezamen met geestelijke invloeden en instinctieve factoren, dan weer het onbewuste vormen. Het is een omvattende reeks.

Vraag: Hebben onze huisdieren, bv. paarden, een Zomerland, of hebben zij, als deel van de schepping, een eigen sfeer, of een lichtende sfeer?

Antwoord: Waar het beleven van een lichtende sfeer afhankelijk is van het bereikte bewustzijn, kan worden gesteld, dat voor de meeste dieren het bereiken van zelfs een mentale sfeer betrekkelijk moeilijk is. Huisdieren, die tot een genegenheid of liefde komen, waarbij zij hun eigen wezen, al is dit slechts ten dele, achterstellen bijeen ander en hoger wezen, komen hierdoor in een hogere sfeer van bewustzijn. Zij kunnen dan, in relatie tot hetgeen zij hebben liefgehad, blijven voortbestaan in een Zomerland en deel eraan hebben. Dit deel hebben er aan is niet als menselijk te zien, terwijl het contact hebben daarmee steeds voortkomt uit, en gaat middels, het centrum van hun genegenheid.

Vraag: Is iemand, die hier krankzinnig was, al of niet tijdelijk, na de overgang direct weer normaal?

Antwoord: Het ligt er aan, wat u onder normaal verstaat. In de praktijk is het zo, dat elke mens praktisch abnormaal, of a-normaal is tijdens zijn stoffelijke leven, dit ongeacht het feit, dat hij al dan niet krankzinnig kan worden geheten volgens de geldende menselijke maatstaven. Aan de norm beantwoordt niemand. Daarom is het logisch, dat ook na de overgang niemand aan een vaste norm beantwoordt. Vandaar dat er vele verschillende sferen zijn, waarbij wij vooral in de lagere sferen vele afzonderlijke werelden zien, waarin men dan leeft. Iemand, die op aarde krankzinnig is geworden door ziekte, zal, na het wegvallen van deze ziekte, onmiddellijk zijn normale persoonlijkheid hervatten, met een behouden van de ervaringen, die tijdens de periode van krankzinnigheid werden opgedaan. In sommige gevallen betekent dit zelfs, dat de krankzinnige hoger kan staan dan een normaal mens onmiddellijk na zijn overgang. Dit geldt zeker lang niet altijd. Is de krankzinnigheid mede veroorzaakt door eigen fouten in leven en denken, dan zullen de lasten hiervan worden ondergaan en zal men, wat u zou noemen onder het begeerde of normale peil blijven en in een meer duistere sfeer vertoeven, tot men deze fouten heeft overwonnen en zo het leven in de Lichtende Zomerlanden kan aanvaarden.

Vraag: Hoe kan men een fout teniet doen in donkere sferen?

Antwoord: Door het erkennen van deze fout, het toegeven, dat deze fout bestaat, voor jezelf en daarbij het aanvaarden van het op zich pijnlijke Licht, waarin de fout onthuld wordt, maar waarin het tevens mogelijk wordt de fout te compenseren.

Vraag: Zonder handelingen of werkzaamheden?

Antwoord: Ongetwijfeld kan de poging tot compensatie reeksen van handelingen en pogingen tot werkzaam zijn inhouden. Maar het eerste is de noodzaak tot het erkennen van de fout. De duistere sfeer is niet duister door gebrek aan Licht, maar is duister, omdat men, hetzij, omdat men bepaalde feiten als overgang niet wil aanvaarden, hetzij, dat men bepaalde waarden in het Lichtende het Licht voor zich steeds buiten sluit. Elke aanvaarding van het Licht op zich is dan in het begin algemeen pijnlijk of verblindend. Men moet gewennen aan een grotere waarheid dan men in de stof beleefde. Deze waarheid houdt in, dat degenen die het Licht aanvaarden, ook in staat zijn hun fouten te overzien en geheel te beseffen. In de erkenning van het Licht vinden wij ook voldoende waarheid om te beseffen, hoe wij een compensatie kunnen scheppen voor deze

fouten, hoe wij ons verder kunnen vervolmaken en tevens in de keten van oorzaak en gevolg datgene, wat niet wenselijk is - gezien de Lichtsfeer, waarin men vertoeft - zodanig te wijzigen, dat een wel wenselijk gevolg is gewonnen.

Vraag: Wat is negatieve materie?

Antwoord: Negatieve materie is een vorm van materie, waarin de krachtverhoudingen en de wervelingen van kracht binnen de kleinste deeltjes, zowel als de omloopbanen van de kleine delen onderling, evenals hun relatie van lading, geheel tegengesteld is aan hetgeen hier als materie is gekend. Als zodanig is negatieve materie een vorm van materie, die ten gronde zou gaan op het ogenblik, dat zij met positieve materie in aanraking komt. Voor de mens blijft zij als zodanig een hypothese, die moeilijk of niet bewezen kan worden dan langs theoretische weg.

Het is onmogelijk negatieve materie te vervaardigen in voor onderzoek ook voldoende hoeveelheden. Het is wel reeds mogelijk enkele kleinste delen daarvan reeds nu bij wijze van proef te doen ontstaan, waarbij het gevaar bestaat, dat deze materie, die zeer snel vervalt, over zal gaan bij enig contact met positieve materie in gloeiing en kracht. Deze kracht kan dan weer worden omgezet in positieve materie. Eenvoudig gezegd: negatieve materie is iets, wat voor u minder dan niets is, maar in zich dezelfde waarden kan bergen, als uw eigen wereld die kent.

Vraag: Hoe kan leven komen van niet-leven?

Antwoord: In stoffelijke zin door reacties en chemische werkingen tijdens het ondergaan van stralingen van bepaalde geardeheid. Op aarde eens door het ontstaan van een zoutsolutie op een bepaalde temperatuur, die werd onderworpen aan een zeer harde straling van gamma en bètastralen, met daarnaast abnormaal sterke ultraviolette straling. Hierdoor ontstond een vorm van eiwit, die ten dele zelfstandig was, en werden, eveneens door chemische mogelijkheden en andere omstandigheden de eerste cellen geschapen. Deze cellen waren op zich nog niet helemaal levensvatbaar, maar werden door hernieuwd optreden van straling tot primitief eencellig leven. Omstandigheden van leven voeren daarbij tot niet volledige celdeling, waaruit wij dan de meercellige wezens zien ontstaan.

Zoals dit op aarde is gegaan, kan dit ook elders geschieden. Leven hoeft niet altijd onder dezelfde condities te ontstaan. Er is niet altijd juist deze zoutsolutie of juist deze straling mogelijk, maar andere combinaties van stoffen kunnen onder andere condities van straling hetzelfde leven opleveren. Over het algemeen ontstaat leven uit niet-leven op het ogenblik, dat van een zeer grote zonneactiviteit kan worden gesproken, terwijl de wereld, waarop het geschiedt, een voldoende stolling van korst heeft bereikt. Er dient over het algemeen sprake te zijn van een nog betrekkelijk hoge eigen warmte van de planeet, terwijl voor leven als op aarde ook zeeën moeten bestaan.

Vraag: Is niet de aanwezigheid van geest noodzakelijk?

Antwoord: Neen, bij het ontstaan van primitief stoffelijk leven is geest niet onmiddellijk noodzakelijk. De geest bestaat reeds vóór er van stoffelijk leven sprake is. Wanneer er stoffelijk leven is ontstaan, zal een bezieling optreden op het ogenblik, dat de levensvorm de geest bepaalde attracties kan bieden als bv. ervaring. Voordien kan de bewuste geest wel van buitenaf voor het leven zorgen en de vorm ervan beïnvloeden, terwijl de geest onder omstandigheden vóór de oorzaken, waaruit het leven ontstaan kon, aansprakelijk kan zijn. Maar zij zal daarmee niet onverbreekelijk verbonden hoeven te zijn.

Vraag: Waren de eerste eiwitten, waarvan u sprak, de wezens die men nu als virus betitelt?

Antwoord: Neen, dat waren zelfs nog geen viri. Overigens heeft een virus niet noodzakelijkerwijze een eiwitstructuur. Wel kan het een pseudo-eiwitvorm aannemen, maar in eigen substantie is het eigenlijk mineraal. In verbinding met vloeistoffen, of eiwit, kan dan een pseudoleven ontstaan, maar nog geen praktisch leven. Wel is er sprake van viriliteit, evenals van vermeerdering. Deze doen ons het virus wel aanspreken als levend wezen, ofschoon het in feite niet alle kenmerken daarvan bezit.

Vraag: Als wij het in onze elektronenmicroscopen zien, zijn het toch eiwitten. Of is het virus daaraan gebonden?

Antwoord: Het virus komt tot leven i.v.m. het eiwit. Op zich is het een moleculair structuur, die

in het eiwit eigenschapsbepalend wordt. De kern van het virus is zeer klein. Het behoort tot de kleinste stofjes, die nog door lichtstraling kunnen worden gedreven. Vandaar dat viri tot de weinige ruimtereizigers behoren, die hier in het zonnestelsel bestaan.

Vraag: Gezien de enorme actie, die een eencellig wezen kan vertonen, zou ik graag weten, of dit moeten worden gezien als een werken van de geest, of kan dit alles worden geregeld van buitenaf.

Antwoord: Over het algemeen kan dit geregeld worden door geest van buitenaf, tenzij het eencellige wezen reeds gespecialiseerd is en als zodanig bruikbaar wordt om ervaringen op te doen. Het is geen bestaansvoorwaarde, dat de geest zich daarin bevindt. Op het ogenblik, dat wij jagers zich zien ontwikkelen onder de eencelligen, is er sprake van bezieling.

Vraag: Komt op het ogenblik nog leven uit het niet-levende voort, of is alle leven een voortplanting van reeds bestaand leven?

Antwoord: Alle leven is nu een voortplanting van reeds bestaande levensvormen. Het is mogelijk, dat onder bepaalde condities - waarbij het menselijk leven zeer waarschijnlijk vernietigd zou worden - opnieuw leven uit niet leven zou ontstaan, voornamelijk in de grotere wereldzeeën. Op het ogenblik is de toestand daarvoor niet gunstig, zodat wij voorlopig geen rekening hebben te houden met een voortdurend scheppend principe dat steeds weer nieuw leven uit dode materie voort doet komen.

Vraag: Er wordt verschil gemaakt tussen dode en levende materie. Alles is toch doel van de Schepping? Zo belangrijk is het verschil toch niet?

Antwoord: Daar ben ik het mee eens, maar niet wetenschappelijk bewijsbaar, terwijl de definities die ik omtrent leven en het ontstaan daarvan heb gegeven, eerder in een wetenschappelijk denken zijn gesteld dan als uitdrukking van een esoterisch geheel.

Vraag: Bestaan er vliegende schotels? Van welke planeet?

Antwoord: Zij bestaan, waaronder enkelen, die door u als vliegende schotels zouden worden aangesproken. Niet allen zijn het vliegende schotels, niet allen zijn van extra-terrestiale oorsprong. Zij komen niet altijd van andere planeten. De meest voorkomende voertuigen komen van Mars en Venus, waar nederzettingen zijn. Het ras behoort niet tot dit zonnestelsel.

Vraag: Op Venus zouden extrasolaire wezens zijn. Zijn er ook humanoïden?

Antwoord: Zij zijn in vorm en bouw humanoïde, wel iets kleiner dan de mens. Buiten enkele afwijkingen, o.m. twee harten, hebben zij ongeveer dezelfde structuur. De ogen zijn anders, terwijl ook de stelling der gewrichten enigszins anders is dan bij de mens. Op Venus zelf vinden wij geen daar voortgekomen humanoïde vormen. Ongeacht het feit, dat de leefbaarheid van de planeet Venus veel groter is dan men hier pleegt aan te nemen, bevindt zij zich toch nog in een zó vroeg stadium, dat eigen humanoïde vormen nog niet geheel tot ontwikkeling konden komen. Vergelijk: huidige periode van Venus is middel-lemurische periode van de aarde. De Lemuriër van deze dagen was ook nog niet humanoïde volgende de huidige opvatting; hij was wel de voorvader van de mens en de aap. De humanoïde gasten van dit zonnestelsel komen uit de buurt van Antares.

Goedenavond.

(bekort)

In augustus a.s. worden vrijdagavondbijeenkomsten gehouden op de 5de en de 12de.

Wegens vakantie worden geen bijeenkomsten gehouden tussen 15 augustus en 1 september a.s. De Stem van Gene Zijde zal in die periode ook niet verschijnen.